

Arrest

nr. 166 596 van 27 april 2016
in de zaken RvV X / IV – X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2016.

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 12 februari 2016 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. COPPENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn. U werd op 12 september 1987 geboren in Bamenda. U verklaart lesbisch te zijn. In werkelijkheid heet u Blanche W.N.. Uit schrik voor vervolging in Kameroen hebt u er echter een andere identiteit aangenomen, namelijk Blanche A.. Uw partner regelde een vals rijbewijs op naam van Blanche A. voor u. In 2005 begon u een relatie met een man: Apson N.. U raakte zwanger en hij reageerde slecht. Hij liet u in de steek. Op 7 januari 2006 werd uw dochter Gillian A. geboren. Na de stukgelopen relatie met Apson N. vond u veel steun bij een vriendin, Hills A.. Ze was erg

lief. U begon gevoelens voor haar te ontwikkelen. Rond 2007 begon u een relatie met Hills A.. Mensen kregen vermoedens dat jullie een lesbische relatie hadden, onder andere omdat jullie elkaar gekust hadden in een snackbar. Ze vertelden dit aan uw ouders. Na iets meer dan een jaar eindigde uw relatie met Hills A.. In 2009 verhuisde u naar Yaoundé om er uw studies verder te zetten. In 2010 begon u er een relatie met Franka E.. U bleef er wonen tot 2012. Samen met uw partner Franka had u het plan opgevat om schoenen en kleren te importeren vanuit Thailand. In 2012 ging u naar Thailand. Franka bleef echter in Kameroen. U woonde 3 jaar permanent in Thailand. De zaken liepen niet zo goed en u begon ook Engelse les te geven in Thailand. U woonde er tot eind 2014. Uw vriendin Franka was toen in Spanje voor een missie met haar kerkgemeenschap. Ze vroeg u om haar tegemoet te reizen. Zo reisde u eind november 2014 naar Spanje. U verbleef er slechts korte tijd en keerde op 9 december 2014 reeds terug naar Kameroen. U vroeg geen asiel aan in Spanje. U ging niet meer naar Thailand omdat Franka wilde dat jullie samen jullie leven zouden verder zetten in Kameroen. In januari 2015 waren u en uw partner Franka 's avonds aan het uitgaan in een club. Jullie dansten, omhelsden elkaar en kusten elkaar. Daardoor ontstond rumoer in de club. Men begon jullie aan te vallen. U en Franka slaagden erin te ontsnappen. Korte tijd later werden u, Franka en een andere vriendin gearresteerd aan de deur van een nachtclub wegens 'verdachte nachtelijke activiteiten'. Gedurende 3 nachten zaten jullie in de gevangenis. Dit had echter niets te maken met uw lesbische geaardheid. Tot slot werd u betrapt toen u op uw studentenkamer in Yaoundé seks had met Franka. Jullie werden aangevallen. U en Franka vluchtten weg naar Douala. Franka bereidde uw vertrek uit Kameroen voor. Via een smokkelaar kreeg u valse reisdocumenten. Franka bleef in Kameroen achter omdat ze nog wat zaken moesten regelen. Op 23 februari 2015 verliet u Kameroen en reisde u naar België. Dezelfde dag nog vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Uw dochter is momenteel bij uw ouders in Kameroen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een rijbewijs, 2 diploma's, een geboorteakte, een identiteitskaart en 5 foto's.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

*Om te beginnen wijken uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) in sterke mate af van uw verklaringen voor het CGVS. Zo hebt u bij de registratie van uw asielaanvraag bij de DVZ op 23 februari 2015 geen melding gemaakt van het feit dat Blanche A. een valse naam is en dat Blanche W. N. uw echte naam is. U legde er ook enkel het rijbewijs op uw valse naam Blanche A. neer (zie verklaring DVZ). Pas toen u op 29 mei 2015 een tweede keer gehoord werd bij de DVZ, legde u uit dat Blanche W.N. eigenlijk uw echte naam is. U stelt dat u aanvankelijk bang was om dit te vertellen (zie vragenlijst CGVS, p.3, pt.10). Nochtans mag van iemand die verklaart voor zijn leven en zijn vrijheid te vrezen en daarom asiel aanvraagt, verwacht worden dat zij correcte informatie en documenten geeft betreffende haar identiteit, en dat vanaf het begin van haar asielaanvraag. Bovendien maakt u niet aannemelijk waarom u een valse identiteit aannam. U stelt dat u dit deed omdat u vervolging in Kameroen vreesde wegens uw vermeende lesbische geaardheid (gehoor, p.3). Hierbij moeten een aantal opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste gaf u zelf aan dat u problemen kreeg in Kameroen omdat men zag hoe u uw vriendin kuste in een nachtclub en men u betrapte toen u seks had met uw vriendin (gehoor, p.15,16). Er kan niet ingezien worden hoe een naamsverandering ervoor zou zorgen dat u niet meer geassocieerd zou worden met deze feiten. Ten tweede gaf u aan dat u deze valse identiteit pas aannam in februari 2015, vlak voor uw vertrek uit Kameroen (gehoor, p.3). Toch reisde u op 23 februari 2015 met een vals paspoort op naam van Melissa N. van Kameroen naar België (gehoor, p.14). Het is onduidelijk waarom u in februari 2015 een andere identiteit zou voorwenden. Ten derde maakt u niet aannemelijk waarom u bij aankomst in België valselijk bleef volhouden dat uw naam Blanche A. is. Bij de DVZ legde u enkel het rijbewijs onder de valse naam Blanche A. neer. U gaf aan geen andere identiteitsdocumenten te hebben (zie overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten, van datum 29 mei 2015). Bij het CGVS legde u echter een geboorteakte, een identiteitskaart en 2 diploma's neer op naam van Blanche W.N.. U stelt dat u deze documenten reeds bij u had bij aankomst in België (gehoor, p.12). U maakt niet aannemelijk waarom u deze documenten niet bij de DVZ hebt neergelegd. **Uw frauduleuze verklaringen over uw identiteit tegenover de Belgische asielinstanties doen reeds afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.***

Verder hebt u bij de DVZ geen enkele melding gemaakt van het feit dat u van 2012 tot 2014 in Thailand gewoond hebt (zie verklaring DVZ, p.4, pt. 10). Wanneer u hierover gepolst werd, antwoordde u dat er bij de DVZ niet naar gevraagd werd (gehoor, p.11). Hiermee overtuigt u niet. Er werd u immers gevraagd een overzicht te geven van de hoofdverblijfplaatsen gedurende de voorbije jaren (zie verklaring DVZ, p.4, pt.10). Verder hebt u bij de DVZ geen enkele melding gemaakt van het feit dat u en uw vermeende vriendin Franka aangevallen werden in een nachtclub en later betrapt werden in uw

kamer toen jullie seks hadden. U zegt dat u bij de DVZ de tijd niet kreeg om dit te vertellen. Hiermee overtuigt u niet. Deze aangehaalde gebeurtenissen vormden immers de directe aanleiding voor uw vertrek uit Kameroen (gehoor, p.15,16). Bij de DVZ maakte u echter enkel melding van het feit dat jullie 3 nachten in de cel doorbrachten, maar bij het CGVS gaf u aan dat dit niets te maken had met uw vermeende lesbische geaardheid (gehoor, p.16). Van iemand die verklaart voor zijn leven en zijn vrijheid te vrez en daarom asiel aanvraagt, mag verwacht worden dat zij correcte en volledige informatie geeft over de ondergane vervolgingsfeiten, en dat vanaf het begin van haar asielaanvraag. Het feit dat u bij de DVZ geen enkele melding maakte van de gebeurtenissen die de directe aanleiding vormden voor uw vertrek uit Kameroen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze geschetste feiten en bijgevolg ook aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden lesbische geaardheid.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst, Kameroen, te kunnen terugkeren, omdat u vervolging vreest omwille van uw lesbische geaardheid, maar er dient te worden vastgesteld dat u de door u voorgehouden lesbische geaardheid -en vaste relaties met eerst Hills en vervolgens met Franka absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken, en deze niet geloofwaardig werden bevonden.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Om te beginnen hebt u geen asielaanvraag ingediend tijdens uw verblijf in Spanje in december 2014 en bent u erna terug gekeerd naar Kameroen. U stelt dat u eind november 2014 vanuit Thailand naar Spanje reisde met een visum omdat uw partner Franka er verbleef. Op 9 december 2015 zijn jullie vervolgens samen naar Kameroen teruggekeerd. Franka overtuigde u om terug te keren naar Kameroen om daar jullie leven verder te zetten. Ze zei dat jullie later nog eens naar Thailand konden gaan (gehoor, p.10). Op de vraag of u asiel hebt aangevraagd in Spanje, antwoordde u dat u er niet aan dacht en dat jullie het er niet over gehad hebben (gehoor, p.10). Op de vraag waarom u vanuit Spanje terugkeerde naar Kameroen, antwoordde u dat een homoseksueel er enkel vervolgd kan worden als hij betrapt wordt, maar dat er geen problemen zijn als men het verborgen houdt (gehoor, p.10,15). Het is echter opmerkelijk dat u als homoseksueel bereid zou zijn om terug te keren naar een land waar volgens uw eigen woorden "homoseksualiteit niet is toegestaan en je ervoor in de gevangenis kan vliegen of slaag kan krijgen" (gehoor, p.7,15). Het feit dat u geen asiel vroeg in Spanje en er zelfs niet aan dacht, maar in december 2014 nog terugkeerde naar Kameroen, valt niet te rijmen met uw voorgehouden lesbische geaardheid.

Verder doet de roekeloosheid waarmee u uw geaardheid beleefde ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden lesbische geaardheid. U stelt dat uw eerste partner Hills u (op de mond) kuste in een snackbar en dat de mensen daarop reageerden. U vond dit echter normaal en stoorde er zich niet aan (gehoor, p.7). Verder vertelt u dat uw tweede partner Franka en u elkaar omhelsden en kusten in een nachtclub en dat mensen jullie vervolgens begonnen te molesteren. Wanneer u gevraagd werd waarom jullie elkaar kusten op de dansvloer, antwoordt u dat jullie zich amuseerden. Op de vraag of u dit niet riskant vond, antwoordde u "ja, maar we hadden gedronken, we hadden meer moed en dachten niet aan het risico" (gehoor, p.15,16). Dergelijke roekeloos gedrag botst echter met de door uzelf geschetste homofobe context in Kameroen (gehoor p.7,15). Deze geschetste feiten komen erg roekeloos en weinig geloofwaardig over. Hetzelfde geldt voor het feit dat u in uw studentenkamer seks had met uw vermeende partner Franka, zonder de deur op slot te doen (gehoor, p.15,17). U stelde zelf dat je in de gevangenis kan vliegen en slaag kan krijgen als je betrapt wordt (gehoor, p.15). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u in uw kamer in een studentenhome seks zou hebben met een andere vrouw, zonder de deur op slot te doen, zodat een medestudent zomaar kon binnenkomen en jullie betrapten.

Daarnaast kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw lesbische geaardheid. U verklaart dat u nooit enige lesbische gevoelens hebt gehad, tot u Hills leerde kennen. U vertelt dat u een relatie had met een man, maar dat hij u in de steek liet toen u zwanger was. U vertelde Hills over uw problemen met die man, ze was erg lief, u voelde zich goed bij haar en daardoor ontwikkelde u gevoelens bij haar. U gaf aan dat u niet met deze lesbische gevoelens geboren bent en dat het pas begon nadat de vader van uw dochter u in de steek liet (gehoor, p.18). Vervolgens werd u gevraagd hoe uw leven verder gelopen zou zijn, indien die man wél positief gereageerd zou hebben op uw zwangerschap. U antwoordde dat u dan misschien geen gevoelens zou ontwikkeld hebben voor vrouwen. U zei dat het begon door zijn gedrag en dat u ervan uitging dat alle mannen hetzelfde zijn. Tenslotte werd u gevraagd of uw lesbische gevoelens dan een gevolg zijn van de ontgoocheling in het gedrag van die man. U antwoordde: "ik denk het wel ja" (gehoor, p.18). Een

lesbische geaardheid veronderstelt nochtans een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen. Dit valt niet te rijmen met uw verklaringen dat u tot uw 20 jaar nooit gevoelens had voor vrouwen, maar dat uw gevoelens voor vrouwen er kwamen doordat uw mannelijke partner u in de steek liet toen u zwanger werd (gehoor, p.18).

Er werd u ook gevraagd wat u voelde toen u besepte dat u lesbisch was. U antwoordde dat u het OK vond en “dat u dan geen risico meer hebt om zwanger te worden als u seks hebt” (gehoor, p.19). Gelet op het sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het bijzonder merkwaardig dat u zich niet meer vragen zou gesteld hebben omtrent uw ontdekte homoseksualiteit. Dat u uw ontdekte lesbische voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over.

Wanneer u gevraagd werd of u kunt herkennen of iemand lesbisch is antwoordde u bevestigend en zei u het volgende: “je kunt dit heel goed herkennen, aan de manier van kleden, de haarstijl, de bewegingen en de attitude tegenover andere vrouwen”. U legde verder uit dat sommigen bewegen als mannen; dat ze een mannelijke attitude hebben en stoer doen; shorts, T-shirts en afhangende jeansbroeken dragen zodat men de onderbroek kan zien; sommigen kort haar hebben; ze vaak sneakers dragen, zich niet opmaken en korte nagels hebben. U stelt dat uzelf zich niet opmaakt, korte nagels hebt, kort haar hebt en vaak jeansbroeken en sneakers draagt (gehoor CGVS, p.17,18). Wanneer u gevraagd werd of het niet riskant is voor lesbische vrouwen in Kameroen om zich zo te gedragen en te kleden, antwoordde u dat niet iedereen die een jeansbroek draagt lesbisch is, maar dat het inderdaad makkelijk is om hen te herkennen aan hun kleding en hun gedrag (gehoor, p.18). Gegeven het door uzelf geschetste homofobe klimaat in Kameroen (gehoor p.7,15) lijkt het echter weinig aannemelijk dat lesbische vrouwen in Kameroen zo makkelijk herkenbaar zouden zijn door middel van hun gedragingen en hun kledij.

Uw verklaringen dat u lesbiennes kunt herkennen aan hun kledingstijl, gedrag, haarsnit, gedragingen,... sluiten bovendien aan bij de clichématige manier waarop in homo-onvriendelijke milieus naar homo's gekeken wordt. Het feit dat u lesbische vrouwen zelf zo simplistisch percipieert doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden lesbische geaardheid.

Wanneer tenslotte gevraagd wordt of u momenteel nog een kinderwens hebt, antwoordde u dat dit niet mogelijk is omdat u niet op mannen valt. Op de vraag of u dan geen kind zou willen opvoeden, samen met een vrouwelijke partner, antwoordt u dat de moeder van het kind een relatie kan hebben met de vader en dat ze terug ‘de richting van de man’ kan uitgaan, en dat u dit dus moeilijk vindt (gehoor, p.20). Het is opmerkelijk dat u een **kinderwens** volledig koppelt aan het hebben van een relatie van een man. Ook het feit dat u vreest dat de lesbische vrouw die zwanger zou worden van een man, ‘terug de richting van de man’ zou uitgaan, wijst op een clichématige kijk op lesbiennes en toont aan dat u een lesbische geaardheid niet ziet als een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen.

Daarnaast moeten nog een aantal opmerkingen gemaakt worden betreffende uw vermeende relatie met Franka. U stelt dat u niet weet waar Franka momenteel is en dat u haar achterliet in Kameroen. U vroeg haar om mee te reizen naar België, maar ze zei dat ze nog enkele zaken moest afwerken en dat ze dan zou komen. Ze moest nog dingen voor haar zaak als naaister afwerken. Gedurende een maand hielden jullie nog contact, maar daarna ging het contact verloren. U belde, maar ze nam niet meer op. U vond toen dat ze u zelf maar moest terugbellen. U hebt niet geprobeerd om op andere manieren contact te zoeken, ook niet via kennissen of via Facebook (gehoor, p.10,11). Hierbij moeten 2 opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste is het vreemd dat u het land zou moeten ontvluchten nadat u en Franka samen betrappt waren tijdens homoseksuele activiteiten, maar dat Franka nog wat langer in Kameroen zou kunnen blijven om werk-gerelateerde zaken af te handelen. U haalde immers aan dat Franka haar leven ook in gevaar was (gehoor, p.14) en jullie jullie leven samen wilden voortzetten (gehoor, p.10). Uw verklaringen dat Franka achterbleef om nog wat werk-gerelateerde zaken af te handelen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geschetste vervolgingsfeiten. Ten tweede is het vreemd dat uw kennis over en interesse in het lot van Franka zo gering is. Er zou verwacht worden dat u meer moeite doet voor iemand met wie u van 2010 tot 2015 een relatie had en op wie u verliefd was (gehoor, p.4,19). U stelt echter dat u na een tijdje stopte met haar te bellen, dat ze u zelf maar moest terugbellen en dat u geen andere pogingen ondernam om haar te bereiken (gehoor, p.11). U overtuigt niet betreffende uw vermeende relatie met Franka.

Daarnaast is het vreemd dat u aanhaalt dat u omwille van financiële redenen nog seks had met meerdere mannen terwijl u een relatie had met Hills en Franka (gehoor, p.5). Aangezien u aangaf dat u lesbisch bent en verliefd was op Hills en Franka, is het vreemd dat u tijdens uw opeenvolgende relaties met hen in het geheim nog seks zou hebben met verschillende mannen (gehoor, p.19).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde lesbische geaardheid en uw lesbische contacten en relaties met Hills en Franka . Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde lesbische geaardheid en uw lesbische relaties.

Gezien er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het rijbewijs op naam van Blanche A. is een vals document, zoals u zelf verklaarde (gehoor, p. 3). De identiteitskaart, geboorteakte en 2 diploma's geven informatie over uw ware identiteit: Blanche W.N.. De 5 neergelegde foto's werden allen genomen op de 'lesbian and gay pride' te Antwerpen. U stelt dat u de andere personen op de foto van de organisatie 'Why me' kent. Het feit dat u op deze foto's te zien bent, vormt echter geen bewijs voor uw voorgehouden lesbische geaardheid. Bovendien hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Tenslotte moet nog een opmerking gemaakt worden betreffende het feit dat u aanhaalt sinds 4 maanden een relatie te hebben met P.M.K., die volgens uw verklaringen en die van uw advocate erkend werd als vluchteling op basis van haar lesbische geaardheid (gehoor, p.13 en 22). Het feit dat u verklaart een lesbische relatie te hebben met deze vrouw, doet echter niets af aan de vaststelling dat uw aangehaalde lesbische geaardheid helemaal niet aannemelijk overkomt. Door middel van een grondige en uitgebreide bevraging werd u immers bij het CGVS gehoord over de ontdekking van uw geaardheid, de beleving van uw geaardheid, uw opeenvolgende relaties, de door u aangehaalde vervolgingsfeiten naar aanleiding van uw lesbische geaardheid,... Op basis van uw verklaringen werd besloten dat u er totaal niet in geslaagd bent uw lesbische geaardheid aannemelijk te maken. Evenmin maakte u de aangehaalde lesbische relaties in Kameroen aannemelijk. Ook betreffende de aangehaalde vervolgingsfeiten in Kameroen ten gevolge van uw voorgehouden lesbische geaardheid, kon u niet overtuigen. Het feit dat u aanhaalt in België een lesbische relatie te hebben met P.M.K. brengt hierin geen verandering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 184 395 en 184 996 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 184 395.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 184 996.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enige middel voert verzoekster de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in combinatie met art. 8 E.V.R.M.

Verzoekster voert aan wat volgt:

"Verzoekster heeft van in den beginne duidelijk gesteld dat zij de lesbische geaardheid heeft en in haar land van herkomst, Kameroen, hiervoor een gegronde vrees voor vervolging te lijden had. Het mag vooreerst duidelijk zijn dat er geen twijfel over kan bestaan dat in Kameroen wel degelijk de holebirechten met de voeten worden getreden.

Human Rights Watch stelt in haar rapport van 21 maart 2013 nog dat Kameroen holebi-handeling op agressievere wijze vervolgt, dan bijna elk ander land dat holebi-handelingen in het strafrecht heeft ingeschreven.

Overigens wenst verzoekster de aandacht te vestigen op het arrest van het Hof van Justitie van 7 november 2013, waarin ondermeer wordt verduidelijkt dat enerzijds van een homoseksuele asielzoekster niet mag worden gevraagd dat zij haar lesbische geaardheid in het land van herkomst geheim houdt en dat anderzijds loutere strafbaarstelling mogelijks niet volstaat voor de toepassing van

het vluchtelingeverdrag doch dit wel zo is wanneer de strafbaarstelling gepaard gaat met effectieve vervolging en andere discriminerende handelingen of gedoogbeleid ten aanzien van anti-homofobie geweld. Dat het naar inzien van verzoekster dan ook niet betwist kan worden dat lesbische asielzoeksters uit Kameroen in aanmerking komen voor asielstatus dan wel subsidiaire bescherming in de zin van art.48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

Verwerende partij poogt echter te stellen dat de seksuele geaardheid van verzoekster niet geloofwaardig zou zijn.

Verzoekster overloopt de voornaamste bedenkingen die verwerende partij hieromtrent opwerpt.

Verwerende partij stelt hiertoe ondermeer dat verzoeksters frauduleuze verklaringen over haar identiteit tegenover de Belgische asielinstanties reeds afbreuk zouden hebben gemaakt aan haar algemene geloofwaardigheid.

Verzoekster beseftte dat men in haar land van herkomst had ontdekt dat zij een seksuele relatie had met haar vriendin.

Verzoekster was dan ook bang, wat gezien de reputatie van Kameroen en haar bevolking op dit vlak, niet onverstandig was.

Verzoekster ontvluchtte haar land en vond het verstandig om dit in Kameroen zelf niet onder haar eigen naam te doen. Verzoekster had overigens wel steeds de intentie om aan de Belgische asielinstanties haar eigen naam mee te delen en uit te leggen waarom zij valse papieren en een andere naam had gebruikt.

Tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken wenste verzoekster overigens gewag te maken van deze bijzondere omstandigheid doch er werd haar verteld dat het dan niet het moment was om haar volledige verhaal te doen ('not story telling time'). Het kan verzoekster moeilijk ten kwade worden geduid dat zij pas de tijd krijgt om dit uiteen te zetten ter gelegenheid van haar interview voor verwerende partij.

Verzoekster legt voor de goede orde haar identiteitskaart en geboorteakte neer. [STUK 5]

Verwerende partij negeert verder het feit dat verzoekster ter gelegenheid van haar eerste verhoor bij DVZ niet de tijd kreeg om uitgebreid haar verhaal te doen ('not story telling time') en valt aldus onterecht over het feit dat verzoekster niet dan reeds zou verteld hebben over haar verblijf in Thailand, en de omstandigheden van de aanval in de nachtclub en het betrappen op de kamer tijdens seksuele handelingen met haar vriendin.

Verzoekster wenst met klem te bevestigen dat zij nooit heeft beweerd dat de drie nachten cel (nachtclubincident) zouden te maken hebben met haar seksuele geaardheid. Zij heeft immers enkel weergegeven op welke wijze zij reeds met de politie was in aanmerking gekomen tijdens een interview waarin haar werd duidelijk gemaakt dat het nog geen tijd was om haar volledige verhaal te doen.

Tevens valt verwerende partij erover dat verzoekster geen asiel in Spanje heeft ingediend tijdens haar verblijf in in dat land in december 2014.

De redenering van verwerende partij is bijzonder onlogisch. Enerzijds lijkt verwerende partij bij momenten te insinueren dat verzoekster dan maar haar geaardheid had moeten verborgen houden, doch hier wenst zij anderzijds dan weer dat verzoekster preventief asiel had moeten vragen in Spanje?

Verzoekster is inderdaad maar geconfronteerd met een gegronde vrees voor vervolging nadat zij was ontdekt als lesbische vrouw. Beseffend dat ook zij vanaf dan een zoveelste slachtoffer zou kunnen worden heeft zij voor de vlucht naar België gekozen.

Verwerende partij stelt dat de roekeloosheid waarmee verzoekster haar geaardheid beleefde ernstige afbreuk zou doen aan de geloofwaardigheid van haar voorbehouden lesbische geaardheid.

Hier stelt verwerende partij dus dat verzoekster haar geaardheid maar had moeten verbergen. Verzoekster wijst op het arrest van het Europees Hof van Justitie d.d. 7 november 2013 waarin ondermeer wordt gesteld:

Artikel 10, lid 1, sub d, van richtlijn 2004/83, gelezen in samenhang met artikel 2, sub c, ervan, moet aldus worden uitgelegd dat enkel homoseksuele handelingen die volgens het nationale recht van de lidstaten strafbaar zijn, van de werkingssfeer ervan zijn uitgesloten. **Bij de beoordeling van een verzoek om erkenning als vluchteling kunnen de bevoegde autoriteiten redelijkerwijs niet verwachten dat de asielzoeker, ter vermindering van het risico van vervolging, in zijn land van herkomst zijn homoseksualiteit geheim houdt of zich bij de invulling van die seksuele gerichtheid terughoudend opstelt.**

Verwerende partij vindt bovendien ook de wijze waarop verzoekster haar lesbische geaardheid zou ontdekt en beleefd hebben, ongeloofwaardig... Het feit dat verzoekster zelf lesbische vrouwen beweerdelijk clichématig en simplistische percipieert (kledingstijl, haarsnit, gedragingen,...) maakt dat verzoekster dus niet lesbisch kan zijn, aldus verwerende partij.

Vooreerst valt op dat verwerende partij zélf nogal een zeer éénduidige visie heeft op hoe een lesbische geaardheid dan wel zou aanvoelen en zich kenbaar zou maken. Dat verzoekster klaarblijkelijk liefde en aantrekkingskracht ontwikkelde voor een vrouw bij wie zij haar hart luchtte nadat de man die haar zwanger had gemaakt haar in de steek had gelaten, is voor verwerende partij blijkbaar bijzonder irrealistisch...

Lesbische hoor je klaarblijkelijk vanaf de geboorte en vanaf de eerste verliefdheid klaar en duidelijk te zijn.

De redenering en éénzijdige beschouwing van verwerende partij hierover voelt nogal heel beperkt aan. Verzoekster meent dat vele lesbische vrouwen en homoseksuele mannen even zouden glimlachen bij het lezen van deze beweringen, met name wanneer zij zich herinneren hoe zij zelf immers hebben (durven) beseffen dat ze holebi zijn.

Dat mensen op elkaar verliefd kunnen worden net wanneer zij in de put zit vb. na een relatiebreuk en dan nog vaak op de personen bij wie ze hun hart kunnen luchten zal verwerende partij mogelijks ook niet volledig vreemd zijn?

Dat zélf in België holebi's niet altijd onmiddellijk hun seksuele geaardheid zo klaarduidelijk ontdekken, wenst verzoekster alvast te signaleren. Dit geldt natuurlijk a fortiori voor holebi's van een iets oudere generatie.

Verzoekster spreekt overigens bewust steeds van holebi, waarbij bi staat voor biseksueel, en wat dus de ontdekking en outing van al deze gevoelens desgevallend nog complexer maakt.

In het besef dat de rigide visie van verwerende partij over hoe men diens seksualiteit ontdekt en beleeft al niet voor een Belgische vrijgevochten maatschappij geldt, kan deze visie uiteraard helemaal niet op een Kameroenese samenleving worden toegepast.

Ook de verbazing van verwerende partij over hoe beweerdelijk clichématig verzoekster soms denkt over kleren en haarsnit van lesbische vrouwen is naar mening van verzoekster eerder te kaderen in de maatschappelijke verschillen tussen België en Kameroen inzake beleving en outing van seksuele geaardheid.

De rigide visie van verwerende partij komt verder tot uiting wanneer verzoekster de complexe situatie van een Kameroenese vrouw met een kinderwens probeert uit te leggen. Verwerende partij zal toch enigszins begrip hebben voor het feit dat adoptie als lesbisch koppel of kunstmatige inseminatie als lesbisch koppel zélf in België nog voor juridische en maatschappelijke vragen, worstelingen en tijdrovende procedures zorgt. Men kan moeilijk verwachten dat men komende uit Kameroen dezelfde redeneringen in dergelijke kwesties volgt als een vrijgevochten Belgische lesbische vrouw.

Verwerende partij is verder verbaasd over het feit dat verzoekster niet verder contact heeft met mevrouw Franka alsook dat verzoekster nog (betaalde) sex had met mannen tijdens hun relatie.

Hier wordt verwerende partij dan weer bijzonder romantisch.

Ook in België bestaan er vrouwen die betaalde sex hebben. Vaak hebben zij naast hun professionele activiteiten een man of vrouw die zij graag zien, verliefd op zijn, zich écht aangetrokken tot voelen, en dies meer.

Verzoekster was verliefd op haar vriendin.

Daarnaast had verzoekster in een bepaalde periode uit financiële noodzaak sex met mannen. Punt.

Wat betreft het verdere contact met Franka heeft verzoekster dit wel degelijk geprobeerd doch heeft zij geen verdere reacties bekomen. Verzoekster stelt dat Franka een ander netwerk heeft dan verzoekster zelf en mogelijks binnen haar netwerk de veiligheid heeft opgezocht, desgevallend door haar lesbische geaardheid niet verder te beleven.

Bovendien stelt verwerende partij dat een aangehaalde lesbische relatie in België na haar asielaanvraag in dit alles geen verandering zou brengen.

Verzoekster stelt met klem dat haar voortgezette lesbische levenswandel in België wel degelijk impact heeft op haar asielaanvraag.

Zij kan immers niet meer terug.

Zij heeft immers een jaar mogen proeven van de veel vrijere Belgische maatschappij waarin zij openlijk haar lesbische geaardheid heeft beleefd. Dit is hierdoor ook des te meer geweten in haar thuisland.

Het is bovendien duidelijk dat zij haar seksuele geaardheid niet verder zal kunnen zetten in haar land van herkomst op een wijze die compatibel is met art. 8 EVRM en de hierboven geciteerde rechtspraak van het Europese Hof van Justitie."

3.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de

vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

3.2.2. Verzoekster deed haar asielaanvraag onder de naam Blanche A. terwijl haar echte naam Blanche W.N. blijkt te zijn. Verzoekster legde tevens een rijbewijs voor op basis van deze valse naam. Zij volhardde in deze valse naam bij de vermelding van haar vader en haar broers en zussen in de 'verklaring DVZ' inzake haar persoonsgegevens (zie administratief dossier, verklaring DVZ, persoonsgegevens, nr. 13 en 17; gehoor CGVS, p.6). Verzoekster verzweeg daarenboven haar verblijf in Thailand van 2012 tot 2014 (ibid., nr.10).

Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verzoekster geeft geen aanvaardbare reden waarom zij deze essentiële elementen omtrent haar identiteit verzweeg. Dit klemt des te meer aangezien ze verklaarde met een vals paspoort onder de naam Ngi Melissa naar België te zijn gereisd; verzoekster had derhalve geen enkele geldige reden om zich bij het indienen van haar asielaanvraag te bedienen van (nog) een andere naam. Dergelijke handelwijze die er op duidt dat zij *ab initio* de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden werpt een smet op haar geloofwaardigheid. Waar verzoekster tracht aan te tonen dat de tijd voor het invullen van de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken de reden is waarom zij van dit alles geen melding maakte, dient te worden opgemerkt dat de tijdsperiode voor het invullen van de verklaringen bezwaarlijk kan worden aangenomen als dienstige verantwoording voor het meedelen van valse identiteitsgegevens noch voor het weglaten van belangrijke gegevens inzake verblijfplaatsen en gebeurtenissen in het land van herkomst die rechtstreeks verband houden met de asielaanvraag.

De bestreden beslissing stelt: *“U verklaart dat u nooit enige lesbische gevoelens hebt gehad, tot u Hills leerde kennen. U vertelt dat u een relatie had met een man, maar dat hij u in de steek liet toen u zwanger was. U vertelde Hills over uw problemen met die man, ze was erg lief, u voelde zich goed bij haar en daardoor ontwikkelde u gevoelens bij haar. U gaf aan dat u niet met deze lesbische gevoelens geboren bent en dat het pas begon nadat de vader van uw dochter u in de steek liet (gehoor, p.18). Vervolgens werd u gevraagd hoe uw leven verder gelopen zou zijn, indien die man wél positief gereageerd zou hebben op uw zwangerschap. U antwoordde dat u dan misschien geen gevoelens zou ontwikkeld hebben voor vrouwen. U zei dat het begon door zijn gedrag en dat u ervan uitging dat alle mannen hetzelfde zijn. Tenslotte werd u gevraagd of uw lesbische gevoelens dan een gevolg zijn van de ontgoocheling in het gedrag van die man. U antwoordde: “ik denk het wel ja” (gehoor, p.18). Een lesbische geaardheid veronderstelt nochtans een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen. Dit valt niet te rijmen met uw verklaringen dat u tot uw 20 jaar nooit gevoelens had voor vrouwen, maar dat uw gevoelens voor vrouwen er kwamen doordat uw mannelijke partner u in de steek liet toen u zwanger werd (gehoor, p.18).”* Waar aangenomen kan worden dat de ontdekking van de homoseksuele geaardheid gepaard gaat met twijfels en zelfonderzoek zodat de effectieve bewustwording en aanvaarding ook op latere leeftijd kan gebeuren, blijkt dat verzoekster haar lesbische geaardheid uitsluitend verbindt aan de teleurstelling die zij zou hebben gehad in haar heteroseksuele relaties. Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent.

Verzoekster voert aan dat verweerder lijkt *“te insinueren dat verzoekster dan maar haar geaardheid had moeten verborgen houden”* alsook dat verweerder stelt *“dat verzoekster haar geaardheid maar had moeten verbergen”*. In de bestreden beslissing valt in de motieven niet te lezen dat verzoekster haar geaardheid had moeten verbergen. De bestreden beslissing wijst er wel op dat haar gedrag in een snackbar en een dansclub roekeloos was binnen een homofobe samenleving. Het is niet plausibel dat verzoekster dergelijk gedrag zou tentoonspreiden binnen een homofobe samenleving. Hetzelfde geldt voor haar onvoorzichtig gedrag bij het stellen van lesbische handelingen in een studentenkamer. Verweerder besloot dan ook terecht dat dergelijke verklaringen inzake roekeloos gedrag verzoeksters geloofwaardigheid omtrent haar voorgehouden seksuele geaardheid ondermijnen.

Gelet op voormelde vaststellingen maakt verzoekster haar lesbische geaardheid niet aannemelijk. Derhalve zijn de vervolgingsfeiten die zij in dit kader aanhaalde ook niet geloofwaardig. Kritiek op de overtollige motieven van de bestreden beslissing kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

De verwijzing naar landeninformatie (stuk 3), rechtspraak HvJ (stuk 4) en identiteitsdocumenten (stukken 5) kunnen verzoeksters teloorgegane geloofwaardigheid niet herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 184 996.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS